

Sygn. akt IV KZ 33/19

POSTANOWIENIE

Dnia 2 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

w sprawie **D. S.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 2 października 2019 r.,

zażalenia wniesionego przez D. S. na zarządzenie sędziego Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 16 maja 2019 r., sygn. akt II AKo (...), w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania,

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

W dniu 4 lutego 2019 r. D. S. złożyła wniosek o wznowienie postępowania zakończonych postanowieniem Sądu Okręgowego w K. z dnia 26 października 2018 r., sygn. akt IV Kz (...), którym utrzymano w mocy postanowienie Sądu Rejonowego w K. z dnia 5 września 2018 r., sygn. akt II Kp (...) o pozostawieniu bez rozpoznania zażalenia na czynność zatrzymania.

Zarządzeniem sędziego Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 16 maja 2019 r., II AKo (...), na podstawie art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. odmówiono przyjęcia wymienionego wyżej wniosku, uznając, że jest niedopuszczalny.

Zażalenie na to zarządzenie złożyła D. S. – tak bowiem należało bowiem potraktować jej pismo, w którym domagając się wyznaczenia pełnomocnika z urzędu do wniesienia zażalenia, wskazała, że jej wniosek o wznowienie postępowania jest zasadny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne. Słusznie odmówiono przyjęcia wniosku D. S. , gdyż był on niedopuszczalny z mocy ustawy.

Zgodnie z treścią art. 540 k.p.k. możliwość wznowienia postępowania dotyczy wyłącznie postępowania sądowego zakończonego prawomocnym orzeczeniem, rozstrzygającym o przedmiocie procesu - odpowiedzialności karnej oskarżonego, odpowiedzialności odszkodowawczej Skarbu Państwa albo o dopuszczalności orzekania w tej kwestii [por. D. Świecki (w:) D. Świecki (red.), Kodeks postępowania karnego. Tom II. Komentarz aktualizowany, art. 540, LEX/el. 2018; J. Grajewski (w:) L. Paprzycki (red.), Komentarz aktualizowany do art. 425-673 Kodeksu postępowania karnego, art. 540, LEX/el. 2015; postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 20 maja 2010 r. V KO 47/10, OSNKW 2010, z. 8, poz. 73; z dnia 7 lipca 2016 r., V KO 49/16 LEX nr 2067797]. To, że kwestia dopuszczalności wniesienia przez Dorotę Szczygiał zażalenia została rozstrzygnięta przez sąd nie daje podstawy do wzruszenia wydanego w tym przedmiocie orzeczenia w trybie wznowienia postępowania. Wskazane w art. 540 § 1 k.p.k. prawomocne orzeczenie to orzeczenie kończące postępowanie sądowe i rozstrzygające o jego przedmiocie. Nie ma zatem takiego charakteru orzeczenie sądu dotyczące kwestii incydentalnej związanej z tokiem postępowania. Stąd też postępowanie, w którym Sąd Rejonowy w K. orzekał o dopuszczalności zażalenia na czynność podjętą w toku postępowania przygotowawczego prowadzonego przez Prokuraturę Rejonową w K. w sprawie PR 3 DS. (...) nie jest postępowaniem mogącym podlegać procedurze wznowieniowej.

W tym stanie rzeczy brak było podstaw do wyznaczenia skarżącej pełnomocnika z urzędu. Pozbawionym racji byłoby obligowanie go do udzielania pomocy prawnej w sprawie czynności procesowej, która jest niedopuszczalna z mocy ustawy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.